

NÜKLEER FÜZELERE İZİN VERİLMEMELİDİR

Amerikan Pershing-2 ve Cruise füzelerinin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesi girişimleri üzerine Yürüyüş'e verilen özel demeç, 14 Kasım 1979.

Hollanda'nın başkenti Lahey'de toplanan NATO Nükleer Planlama Grubu'nun çalışmaları dünya barışını ve yumuşama politikası detantı yakından ilgilendirdiği gibi Türkiye'yi de özellikle ilgilendirmektedir. Bu toplantıda Avrupa'daki taktik nükleer silahların modernleştirilmesi konusu üzerinde durulmaktadır; bu konu Aralık ayında NATO bakanları toplantısında karara bağlanacaktır. Türkiye'de yeni hükümet kuruluşu ve şiddet olayları konu üzerinde gerektiği gibi durulmasını, kamuoyunun dikkatinin çekilmesini engellemektedir. Oysa füzeler sorunu dünya barışı için olduğu kadar Türkiye için de yaşamsal önem taşımaktadır.

Avrupa'daki taktik nükleer silahların "modernleştirilmesi" olarak dile getirilen konu aslında Amerika'nın ürettiği Pershing-2 ve Cruise füzelerinin Avrupalı NATO ülkelerine yerleştirilmesidir. Gerekçe olarak ileri sürülen, Sovyetler Birliği'nin SS-19 ve SS-20 füzelerine karşı Batı Avrupa ülkelerinin korunması gereği bir bahaneden başka birşey değildir; çünkü, Sovyetler Birliği Komünist Partisi önderi ve Devlet Başkanı Leonid Brejnev Demokratik Almanya'dan 1000 tank ve 20 bin asker çekeceğini ve NATO'nun Batı Avrupa ülkelerine yeni füzeler konulmadığı takdirde Sovyetlerin de orta menzilli füzelerini azaltabileceğini esasen açıklamış bulunuyor.

Amerika Birleşik Devletleri'nin Pershing ve Cruise füzelerini Batı Avrupa ülkelerine yerleştirmekteki ısrarının asıl nedeni politik ve ekonomiktir. ABD oldum olası hesabına geldikçe ve fırsat buldukça savaşlar açan veya açtıran, dolaylı dolaysız askeri müdahalelerde bulunan bir devlet olagelmıştır. ABD silahlanma yarışını kışkırtmaktan çekinmez; gericilikle detanta, özellikle de detantın askeri alana yansımalarına, aktarılmasına karşıdır. Pershing-2 ve Cruise füzelerinin Avrupa'ya yerleştirilmesi konusunda ABD'nin bu ısrarı, uluslararası yumuşamaya, silahsızlanmaya karşı izlediği savaş kışkırtıcı politikasının yeni bir belirtisidir.

Bu genel politik nedenin yanısıra daha yakın hedefler, daha yakın çıkarlar da söz konusudur. Adı geçen füzeleri Avrupalı NATO ülkelerine ABD milyonlarca dolar karşılığında satacaktır. Altı yüz Pershing-2 ve Cruise füzesi yerleştirilmesine ilişkin ABD planı uygulandığında, bunun yüzlerce milyar dolara mal olacağı basında çıkan haberler arasındadır. Büyük dış ticaret açığı veren ABD için, bu, çok önemli bir miktardır. Askeri sanayie dayanan ve bunalım içindeki Amerikan ekonomisi silah ve uçak endüstrisine böylesine bir kuvvet şiringası yapılmasına muhtaçtır.

Batı Avrupa devletleri yöneticileri bütün bu gerçeklerin farkındadırlar; Sovyetler Birliği'nin bir tehdit veya tehlike oluşturmadığını bilmektedirler ve de sözü geçen füzelerin milyarlık faturalarının kendilerine ödeteleceği hesabı içindedirler. Bunun için de Pershing ve Cruise füzelerini almaya hiç de hevesli değillerdir. Ama ABD

dayatıyor. Geçen yıl erken uyarı sistemini dayattığı ve sonunda kabul ettirip pahalı uçaklarını Avrupalılara sattığı gibi, bu füzeleri de sonunda kabul ettirip satması çok olasıdır.

İşte bu noktada Türkiye ön plana çıkıyor. Adı geçen Amerikan füzelerinin satılıp yerleştirilmesinin özellikle söz konusu olduğu Federal Almanya en azından bir diğer NATO ülkesine de bu füzelerin yerleştirilmesini şart koşuyor; bu “diğer NATO ülkesi” de Türkiye. Federal Almanya’yı Türkiye’nin özel dostu sananların ve ondan Türkiye’nin bunalımına yardım bekleyenlerin kulakları çınlasın.

Türkiye önüne konulan tuzağa kesinlikle düşmemelidir. Bu füzeleri topraklarında bulunduran ülke veya ülkeler bir nükleer savaş başladığında ilk hedefler arasında olacaklardır. Türkiye’deki askeri üsler ve dinleme tesisleri esasen ülkeyi böyle bir tehlikeye atmış ve bunların kesin tasfiyesi gündemde iken, yeni füzelerle bu tehlike kat kat arttırılmış olacaktır.

Bu füzeler hem Türkiye’nin, hem bölgenin güvenliği ve barış içinde yaşaması için ölümcül bir tehdit oluşturacaktır. Ne [kadar] milliyetçi demagoji yürütülürse yürütülsün, bu füzelerin kabulü ve topraklarımız üzerine yerleştirilmesi vatan satıcılığından başka birşey olmayacaktır.

Bu füzelerin Türkiye’ye yerleştirilmesinin reddi, demokratik güçlerin anti-emperyalist mücadelesinin güncel ve ivedi hedefidir.

Bütün barışçı güçler seslerini yükseltmeli, yeni nükleer füzelerin ülkemize ve kıtamıza yerleştirilmesi önlenmelidir.

Yürüyüş, Sayı 241, 19 Kasım 1979